

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

SHRI ATMANAND

PRAKASH

લક્ષ્મીનો પ્રભાવ

લક્ષ્મી ! ક્ષમસ્વ વચનયિમેદં દુરુક્ત-
મંથીમવંતિ પુરુષાસ્તદુપાસનેન ।
નો ચેત્કથં કમલપત્રવિશાલનેત્રો
નારાયણઃ સ્વપિતિ પન્નગભાગતલ્પે ॥

હારીત

હે લક્ષ્મી, આ અપશબ્દ માટે તું ક્ષમા કરજો મને,
તારા ઉપાસનથી ખરેખર આંધળા લોકો બને;
નાહિ તો કમલપત્ર સરખા નેત્રવાળા શ્રી હરિ,
સિંધુ વિશે કો' કેમ પોટે સર્પની શય્યા કરી.

પ્રકાશક:-

શ્રી જ્ઞાન આત્માનંદ સભા
ભાવનગર

પુસ્તક ૫૭

અંક ૫

કાગળ

સં. ૨૦૧૬

વિષયાનુક્રમ

૧	સુભાષિત		૬૧
૨	વૈરાગ્ય-પદ	(મુનિરાજશ્રી લક્ષ્મીસાગરજી)	૬૨
૩	જ્ઞાનની ખ્યાલી	(પાદરાકર)	૬૩
૪	શ્રી નવપદજીનું સ્તવન	(મુનિરાજશ્રી લક્ષ્મીસાગરજી)	૬૩
૫	ઝરણું	(શ્રી ખાલચંદ હીરાચંદ “ સાહિત્યચંદ્ર ”)	૬૪
૬	ચૈત્યવંદન-ચતુર્વિંશતિકા	(પં. શ્રી સુરીલવિજયજી)	૬૬
૭	ચર્મચક્ષુ અને જ્ઞાનચક્ષુ	(શ્રી ખાલચંદ હીરાચંદ “ સાહિત્યચંદ્ર ”)	૬૮
૮	પાંચમી અન્યત્વ ભાવના	(મુનિરાજશ્રી લક્ષ્મીસાગરજી)	૭૧
૯	સોળ રોગ સંબંધી આગમિક ઉલ્લેખો	(હીરાલાલ ર. કાપડીયા M A)	૭૩
૧૦	સ્વીકાર		૭૬
૧૧	સમાચાર સાર		૮૧. પૃ. ૩

રજીસ્ટ્રેશન નોંધ ન્યુઝપેપર્સ (સેન્ટ્રલ) રૂલ્સ પદ્ધતિ અનુસારે “આત્માનંદ પ્રકાશ” સંબંધમાં નીચેની વિગતો પ્રકટ કરવામાં આવે છે

૧ પ્રસિધ્ધિસ્થળ—ખારગેટ, ભાવનગર

૨ પ્રસિદ્ધિકર્મ—દરેક મહિનાની પંદરમી તારીખ

૩ મુદ્રકનું નામ—હરિલાલ દેવચંદ શેઠ

કયા હેશના—ભારતીય, ડેકાણું—આનંદ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ, ભાવનગર

૪ પ્રકાશકનું નામ—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાની વતી, ખીમચંદ ચાંપશી શાહ-ભાવનગર

કયા હેશના—ભારતીય, ડેકાણું—ખારગેટ, ભાવનગર

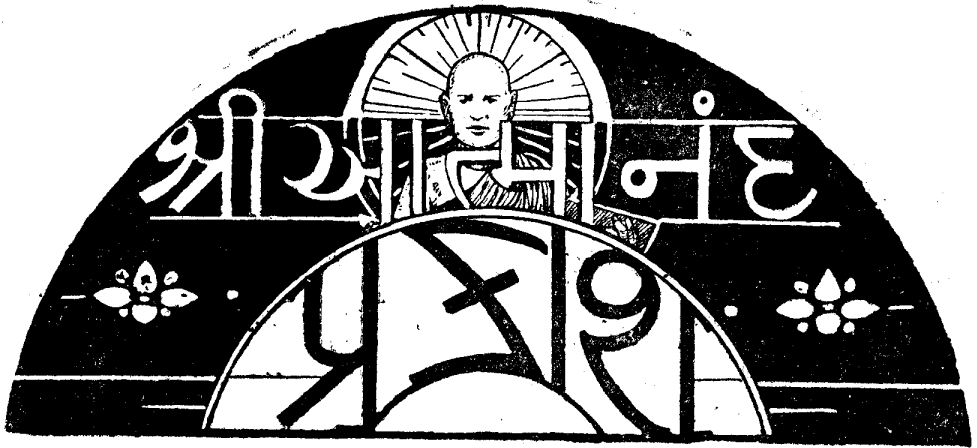
૫ તંત્રી મંડળ—શ્રી ખીમચંદ ચાંપશી શાહ, શ્રી વિક્રમજી મુળચંદ શાહ, શ્રી હરિલાલ દેવચંદ શેઠ

કયા હેશના—ભારતીય, ડેકાણું—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર

૬ સામયિકતા માલિકનું નામ—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર

અમે આથી અમે બહાર ફરીએ છીએ કે ઉપર આપેલી વિગતો અમારી બાજુ અને માન્યતા મુજબ બરાબર છે. તા. ૧૩-૩-૧૯૬૦.

ખીમચંદ ચાં. શાહ
વિઠ્ઠલદાસ મૂ. શાહ
હરિલાલ દે. શેઠ

વર્ષ ૫૭ મું]

ફાગણ તા. ૧૫-૩-૬૦

[અંક ૫

સુભાષિત

યથા ચતુર્ભિઃ કનકં પરીક્ષ્યતે નિઘર્ષણચ્છેદનતાપતાડનૈઃ ।
તથા ચતુર્ભિઃ પુરુષઃ પરીક્ષ્યતે જ્ઞાનેન શીલેન ગુણેન કર્મણા ॥

(મનહર)

કસોટી કાઢીને કાપો તપાવીને ટીપો પછી,
કનક પરીક્ષા એમ ચાર રીતે થાય છે;
પુરુષ-પરીક્ષા પણ એવી રીતે જગતમાં,
ચાર ઉપાયથી કરી સહેલથી શકાય છે;
જ્ઞાન જેવું શીલ જેવું સદ્ગુણો જેવાય પછી,
પછી જેવું કામ તેના થકી કેવાં થાય છે;
એ ચારેમાં ઉત્તમ જણાય ને ઉત્તમ કે માનવી તો,
સો ટચના સુવર્ણની તુલ્ય તે ધરાય છે.

વૈરાગ્ય પદ

રચયિતા— મુનિરાજશ્રી લક્ષ્મીસાગરજી

(રાગ—તમે માયાની જાળમાં)

તમે માયાની જાળને, છોડી જાળને, જપીલો પ્રભુ શુભગાનને
ચાર ગતિમાં ભમતા રે આજે, મળ્યો માનવભવ સુકાજે
શાને મુંઝાવ્યો માયામાં, એ તો ફૂડી આ કાયમાં
જપીલો પ્રભુ શુભગાનને

ચાર દિનની આ તો છે આંદની
પછી માટી થશે જિંદગાની
મત પુલાવ્યો મોહમાં, ખોટા આ લોકમાં
જપીલો પ્રભુ શુભગાનને

કેઈ ગયા ને કેઈ જાય છે
તું શીદ મને મલકાય છે ?
શાને જૂલે તું બાન, માયામાં ગુલતાન
જપીલો પ્રભુ શુભગાનને

તારા જીવનને તું તો અજવાળ
ધર્મ જીવનમાં સાચું રખવાળ
એતું લેને તું શરણ સંસાર લે તરણ
જપીલો પ્રભુ શુભગાનને

છોડી દેને તું કાર્ય જૂઠું
કહે લક્ષ્મીસાગર થાશે રૂઠું
છે બાજુ રે હાથમાં, લે લાતું તું સાથમાં
જપીલો પ્રભુ શુભગાનને

જ્ઞાનની ખ્યાલી

પીધી પીધી અમિ રસ ખ્યાલી-ગુરુજી એપાઈ છે.
 જ્ઞાન ખ્યાલીની રોમરોમ લાલી ખુમારી છાઈ છે.
 ચઢી ખુમારી આનંદ મ હવે ન ઉતરે ઉગારી રે.
 જગત ભુલાવું, સત્ય તુંહિં તુંહિં વાગી સિતારી
 જ્ઞાનની ખ્યાલી અનુભવ કાફી, પ્રેમ મથાલા ભારી રે ! ગુરુજી
 ધ્યાન અગ્નિથી ખૂબ ઉકાળી, સંતજનોને ખ્યારી !
 ગુરુદયામૃત લક્ષિત પાત્રમાં, સર્વ સમર્પણુ ધારી રે ! ગુરુજી
 હોય પાત્ર તો સ્હેજે પામે, અજર અમર કરનારી,
 ખ્યાલી પીતાં એર ખુમારી, જન્મ મરણુ દે ટાળી રે ! ગુરુજી
 પ્રભુ પિછાન કરાવે પળમાં, એ સદ્ગુરુ બલિકારી,
 આનંદ શાંતિની ઘેન ચઢેને દિલડા દે અજવાળી રે ! ગુરુજી
 મણિમય મસ્ત ફકીરી વ્યાપે, બ્રહ્મ ખુમારી નિહાળી ! ગુરુજી
પાઠશકર

શ્રી નવપદજીનું સ્તવન

(રોગ—કાર્તિક મહિનો કામનો ને અણુજાજતાં જીજ્ઞાસાર)

શરદ પૂનમની ચાંદની ને, ચમકી માઝમ રાત
 નવપદના પ્રભાવથી રે, ભિચું રૂડું પ્રભાત
રાજા થયા રે-શ્રીપાળ-રાજા. ૧

કંચન વરણી દેહડી, કોઠ ગયો તતકાલ
 સદ્ગુરુ વચન પાલતા રે, જીવન ઝાકઝમાલ-રાજા. ૨

ધર્મ કરતાં જીવને રે, સંકટ નવી હોય
 દેવગુરુની સાધના રે, સિદ્ધચક્રમાં ભેય-રાજા. ૩

આ ભવ ને પરભવમાં રે, નવપદજી આધાર
 એવું શરણુ જીવને રે, ઉતારે ભવપાર
ભવિ પૂજે રે ત્રિકાલ-રાજા. ૪

ધાતા ધ્યેય ને ધ્યાનથી રે, દિલમાં દિવા થાય
 લક્ષ્મીસાગર નયોતજગાવી, ભવજલથી તરી નાય

ભવિ પૂજે રે ત્રિકાલ-રાજા. ૫
સુનિરાજશ્રી લક્ષ્મીસાગરજી

ઝરણુ'

(આત્મા શુદ્ધ હોવા છતાં કર્મભલથી દૂષિત થયો છે. એ પ્રભુ પરમાત્માના ચરણે પોતે સર્વસ્વાર્પણ કરી દે તો તે પોતે પરમાત્મસ્વરૂપ થઈ મુક્તિ મેળવે. ઝરણુના રૂપકથી એ સમજાવવામાં આવ્યું છે.)

ઝરણુ' અતિ નાલું વહે ગામની પાસે
નિર્મળ પાણી જે પીતા તૃષા સહુ નાસે
છે સ્ફટિક સમું જસ રૂપ ઉજળું શાંત
આનંદ આપતું સર્વ ગુણૌધ નિતાંત ૧

તેમાંહે મળીયો મેલ ગામલોકોનો
ગંદું તે બનતા ઘૂણા વધી ત્યાં માને
એ પછી ગણાયું બાળ નામની ગંગા
કચરે! સહુ નાખેતુચ્છ ગણી તસ વ્યંગા. ૨

ઝરણુ' મન સોચે થઈ દશા શું મારી ?
નિંદાસ્પદ મુજને ક્ષુદ્ર ગણે નરનારી
હું હંતું શુદ્ધ પણુ સોબત મળતાં ખોટી
આવી મુજ પર આપત્તિ એહ બહુ મોટી. ૩

અંતર છે મારું સ્ફટિક સમું અતિ શુદ્ધ
સોબતથી બગડયું તિરસ્કાય' ને રૂષ્
નિર્મળ જે હોવે પૂજ્ય અને જગમાન્ય
સહવાસ સાધવો તેહતણે! સન્માન્ય. ૪

ઝરણુ

૬૫

સોચી ઇમ મનમાં વહે ગતિ ધરી મંદ
પાવન સરિતાનો શોધ કરે સ્વચ્છંદ
મલ મિશ્રિત પણ એ વધ્યો પ્રગતિપથ ધારી
નિર્મલ કરવા વિજ દેહ અને મન-વારી. ૫

દીઠી નદી તેને શુદ્ધ વિપુલ જ્યાં પાણી
પીતા સહુ થાતા તૃપ્ત વહે શુભ વાણી
પાપી ને સંતો તૃપ્ત થતાં ત્યાં આવી
કરી સ્નાન પાન થઈ શુદ્ધ થતા મન ભાળી. ૬

ત્યાં છાગ અને વળી વાઘ પીતા સંતોષ
ઝરણુને ગમિયું સ્થાન ચોચ્ય મન ભાસે
તેણે મન ધાયું કરું સમર્પણુ એમાં
સર્વસ્વ માહરું નામ ઠામ તન તેમાં. ૭

હું કૌણ કિહાંથી આવ્યો શું મુજ નામ ?
જૂલી જઈ મારું અહંપણું ને ઠામ
કર્તવ્ય માહરું નદીરૂપ વ્રત પાળું
તે વાળે તિમ મુજ આત્મપ્રદેશે વાળું. ૮

ઇમ કરતાં પોતે નદી રૂપથી મળીયું
તસ અહંકાર મન ક્ષણમાંહે ઓગળીયું
થઈ નિર્મલ કાયા મેલ બધો વિખરાયો
ગંગા નામે થઈ પવિત્ર જલથી ભરીયો. ૯

સાધી છે જેણે સમર્પણા આત્માની
મુક્તિ કર્મોની સહજ ભાવથી આણી
ઝરણા સમ આત્મા મલિન કર્મરંજ સાથે
સ્વાર્પણ પ્રભુચરણ કરી મુક્તિને લાધે. ૧૦

શ્રી બાલચંદ હીરાચંદ-‘સાહિત્યમંદ્ર’

ચૈત્યવંદન-ચતુર્વિંશતિકા

ભાવાર્થઠાર-પંન્યાસ શ્રી સુશીલવિજયજી ગણી

ત્રયોવિંશતિતમ-તીર્થઢ્ઢર—

શ્રીપાર્શ્વનાથજિનેન્દ્ર-ચૈત્યવન્દનમ્ [૨૩]

(પચ્ચામર-છન્દઃ)

શ્રયામિ તં જિનં સદા મુદા પ્રમાદવર્જિતં,
સ્વર્કીયવાગ્વિલાસતો જિતોરુમેઘગર્જિતમ્ ।

જગત્પ્રકામકામિતપ્રદાનદક્ષમક્ષતં,
પદં દધાનમુચ્ચકૈરકૈતવોપલક્ષિતમ્ ॥ ૧ ॥

પ્રમાદથી રહિત, પોતાની વાણીના વિલાસથી મોટા મેઘના ગર્જનરવને છતનાર, જગતના અત્યંત મનોવાંછિતને દેવામાં કુશલ, અક્ષય પદને ધારણ કરનાર, ઉચ્ચ પ્રકારની સરખતાથી સહિત એવા તે [પાર્શ્વનાથ-] જિનને હું હર્ષપૂર્વક સર્વદા સેવું છું. (૧)

સતામવદ્યમેદકં પ્રમૂતસમ્પદાં પદં,
વલક્ષપક્ષસજ્જતં જનેક્ષણક્ષણપ્રદમ્ ।
સદૈવ યસ્ય દર્શનં વિશાં વિમર્દિતૈનસાં,
નિહન્ત્યશાતજાતમાત્મમાકિરક્તચેતસામ્ ॥ ૨ ॥

સત્પુરુષોના પાપને લેઢનાર, વિપુલ સંપત્તિનું સ્થાન, શુકલપક્ષથી સંગત, હવેના નયનને ઉત્સવ આપનાર, ભક્તિથી રંગાએલા ચિત્તવાળા અને પાપને મર્દન કરનાર પ્રાણીઓના દુઃખવૃઢને, જેનું દર્શન સર્વદા જ હણે છે. (૨)

અવાપ્ય યત્ પ્રસાદમાદિતઃ પુરુશ્રિયો નરા,
મવન્તિ મુક્તિગામિનસ્તતઃ પ્રમાપ્રમાસ્વરાઃ ।
મજ્ઞેયમાશ્વસેનદેવદેવમેવ સત્પદં,
તમુચ્ચમાનસેન શુદ્ધવોષઢ્ઢ્ઢિલામદમ્ ॥ ૩ ॥

જેની પ્રસન્નતાને પામીને શરૂઆતમાં ભૂરિસંપત્તિવાળા હવે થાય છે, અને ત્યારપછી પ્રકૃષ્ટ જ્ઞાનથી અત્યંત પ્રકાશવાળા થયા છતાં મુક્તિગામી થાય છે.

ઉન્નમ છે ચરણ જેના અથવા સત્પુરુષોના સ્થાન અને શુદ્ધ યોધિની વૃદ્ધિના લાભને આપનાર એવા તે અશ્વસેન રાજાના પુત્ર દેવાધિદેવશ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ]ને શુદ્ધ મનથી હું ભણું છું (૩)

ચૈત્યવંદન ચતુર્વિંશતિકા-સાર્થ

૬૭

ચતુર્વિંશતિતમ-તીર્થઙ્કર— શ્રીમહાવીરજિનેન્દ્ર-ચૈત્યવન્દનમ્ [૨૪]

(પૃથ્વી-છન્દઃ)

વરેણ્યગુણવારિધિઃ પરમનિર્વૃતઃ સર્વદા,
સમસ્તકમલાનિધિઃ સુરનરેન્દ્રકોટિશ્રિતઃ ।

જનાલિસુખદાયકો વિગતકર્મચારો જિનઃ

સુમુક્તજનસજ્જતસ્ત્વમસિ વર્દ્ધમાનપ્રભો ! ॥ ૧ ॥

ઉત્તમ શુભના સાગર, સર્વદા એકાન્ત સુખને પામેલા, સમસ્ત લક્ષ્મીના નિધાન, કરોડો મુરેન્દ્ર અને નરેન્દ્રથી સેવાએલા, જનવૃંદને સુખના દાતા, કર્મસમૂહથી રહિત, જિન અને ઉત્તમ સિદ્ધિના શ્રવેને મળેલા એવા હે વર્ધમાન પ્રભો ! આપ છો. (૧)

જિનેન્દ્ર ! ભવતોડ્દમુત મુલ્લમુદારવિમ્બસ્થિતં,
વિકારપરિવાર્જિતં પરમશાન્તમુદ્રાઙ્કિતમ્ ।

નરીક્ષ્ય મુષિતેક્ષણઃ ક્ષણમિતોઽસ્મિ યદ્ભાવનાં,

જિનેશ ! જગદીશ્વરોદ્ભવતુ સૈવ મે સર્વદા ॥ ૨ ॥

હે જિનેન્દ્ર ! વિકારથી રહિત અને પરમ શાન્ત મુદ્રાથી સહિત એવું આપનું ઉત્તમ મૂર્તિમાં રહેલું અદ્ભુત સુખ જોઈને, હર્ષિત નયનવાળો ક્ષણવાર જે ભાવનાને હું પામ્યો છું તે ભાવના હે જિનેશ ! હે જગદીશ્વર ! મને સર્વદા હો. (૨)

વિવાકજનવલ્લભં મુવિ દુરાત્મનાં દુર્લભં,

દુરન્તદુરિતવ્યથામરનિવારણે તત્પરમ્ ।

તવાઙ્ગપદપદ્મયોર્યુગ્મનિન્દ્યં વીરપ્રભો !,

પ્રભૂતસુખસિદ્ધયે મમ ચિરાય સમ્પદ્યતામ્ ॥ ૩ ॥

વિશ્વમાં વિવેકિજનને પ્રિય, દુરાત્માઓને દુર્લભ, દુષ્ટ પાપની પીડાના સમૂહને દૂર કરવામાં તત્પર એવું સ્તુત્ય આપનું ચરણકમળ યુગલ, હે વીરપ્રભુ ! પ્રચુર સુખની સિદ્ધિને માટે મને સર્વદા હો. (૩)

પંન્યાસશ્રીસુશીલવિજયગાણિના ગુપ્તિતા, વાચકશ્રીક્ષમાકલ્યાણ-
ગણિમણિપ્રણીત 'શ્રીચૈત્યવન્દનચતુર્વિંશતિકાયા' ભાવાર્થઃ સમાપ્તઃ ॥

વીર સંવત્-૨૪૮૩, વિક્રમ સંવત્ ૨૦૧૩ના
ચૈત્રમાસની શાશ્વતી શ્રીનવપક્ષ મંચની ઓળી

સ્થળ :—

શ્રી અગાસીતીર્થ, જેન ઉપાશ્રય

યર્મચક્ષુ અને જ્ઞાનચક્ષુ

લેખક:—‘સાહિત્યચંદ્ર’ શ્રી બાલચંદ હીરાચંદ

આપણે આપણી આંખોથી જોઈએ છીએ એટલે જોવાનું સાધન આપણી આંખ જ છે એ સ્વયં-સિદ્ધ છે. જેને જન્મથી જ આંખો નથી તેવાઓ કાંઈ પણ જોઈ શકતા નથી. તે માટે આપણે તેમની તરફ દયા અને કરુણાની લાગણીથી જોઈએ છીએ. અને આપણને આંખો મળી છે તેથી આપણે પોતાને ભાગ્યશાળી માનીએ છીએ. એક જન્મમાંને પૃથ્વીમાં આવ્યું કે ભાઈ, તને સ્વપ્ન આવે છે? ત્યારે તેણે કહ્યું હા ભાઈ, મને તો રોજ સ્વપ્ન આવ્યા જ કરે છે. અને તેમાં હું અનેક ઘટનાઓ જોઈ છું. મહેલ જોઈ છું અને ઝુંપડીઓ પણ જોઈ છું. નદી જોઈ છું તેમ પર્વતો પણ જોઈ છું, ધરેણા જોઈ છું તેમ કાટેલા કપડા પણ જોઈ છું. લાલરંગ જોઈ છું તેમ પીળો રંગ પણ મને જણાય છે. અંધારું જણાય છે તેમ અજવાળાનો પણ મને અનુભવ થાય છે. એ ક્ષણજીવી હોય છે એ વાત સાચી છે, પણ મારી અંતરંગ દૃષ્ટિ તો જાગૃત જ હોય છે. એ વસ્તુનો આપણે વિચાર કરીએ.

મુંબઈ, કલકત્તા કે ફિલ્મી જેવા મોટા શહેરમાં આપણે રહેતા હોઈએ ત્યારે રસ્તે ચાલતા હજારો માણસો આપણી નજર સામે આવી જાય છે. લોડા-લોડા ચાલેલી હોય છે. મોટારો અને વિવિધ વાહનોની અવરજવરમાંથી આપણે આપણો માર્ગ રહેજો કાપીએ છીએ. અનંત દૃષ્ટોના પ્રતિબિંબો આપણી આંખમાં પડી જાય છે. ત્યારે કોઈ આપણને આવી પૂછે કે, અમુક રંગની મોટર આ રસ્તે ગઈ છે? અગર અમુક માણસ આ રસ્તે જતા તમારા જોવામાં આવ્યો કે? એનો જવાબ આપણે શું આપીએ? આપણે તો ઓફિસમાં કે દુકાને જવાની ઉતાવળમાં હોઈએ,

અગર બજારમાં ખરીદી કરવા જતા હોઈએ. આપણી આંખમાં તે તે વસ્તુઓનું પ્રતિબિંબ પડેલું નહિં જ હોય એમ તો ન જ બનેલું હોય, આપણી આંખો તો સાફ ઉઘાડી હોય, આપણે જોતા હોઈએ, છતાં આપણે નિશ્ચયપૂર્વક તેનો જવાબ હકારમાં કે નકારમાં આપી શકતા નથી. એનું કારણ શું? આપણે દુકાનમાં, ઓફિસમાં કે બજારમાં કામે વળગેલા હોઈએ અગર રમતની જગ્યા ઉપર રમતમાં વળગેલા હોઈએ ત્યારે આપણી પાસેના કોઈ કાંઈ ઉઘાડી જાય છતાં આપણને તેનું સ્મરણ સરખું પણ હોતું નથી. એનું કારણ શું? કહેવું પડશે કે, કોઈ વસ્તુ તરફ જોવા માટે જેમ આંખો કામ કરતી હોય છે તેવી જ રીતે મન પણ જોડાએલું હોવું જોઈએ એ બંને વસ્તુઓ એટલે આંખ અને મન સાથે જોડાએલું હોય ત્યારે જ જોએલી વસ્તુ આપણે ધ્યાનમાં રાખી શકીએ છીએ. મન ઠેકાણે ન હોય તો આપણી આંખો બંધ જેવી જ રહે છે.

અવધિગાન જે મહાત્માને પ્રાપ્ત થયેલું હોય છે તે અમુક હદ સુધી જે સામાન્ય માણસો જોઈ શકતા નથી તેવી વસ્તુઓ અને ઘટનાઓ સુખેથી જોઈ શકે છે. આ વાત ધ્યાનને ગળે ઉતરતી નથી. એઓ માને છે કે, આપણી દૃષ્ટિની જેટલી મર્યાદા છે તેટલી જ બધાઓની હોઈ શકે. તેથી વધુ દૃષ્ટિમર્યાદા હોવી અશક્ય છે. પ્રાણીશાસ્ત્રના વિજ્ઞાનવાદીઓએ એવું સિદ્ધ કરી બતાવેલું છે કે, મધુમક્ષિકા કે મધ-માખને પાંચ છ આંખો હોય છે. અને આપણા જેવા માણસો સામાન્ય આંખે જે જોઈ શકતા નથી એવા અનેક બાધ વસ્તુ એ રહેજે જોઈ શકે છે. આટલા મોટા ઢગલામાંથી એકાદ નાનો કણ એ જોઈ દેય છે. તેમજ તેની ઘણુંદ્રિય એટલી તીક્ષ્ણ હોય છે કે બે

ચર્મચક્ષુ અને જ્ઞાનચક્ષુ

૬૬

પણ માર્કલ ઉપર અનેક જાતના ફૂલના ઝાડો હોય અને તેની ગંધમિશ્રિત થયેલી હોય, છતાં તેમાંથી પોતાને ખપતા ફૂલની ગંધ એ મેળવી શકે છે. આ તો એક ક્રીટકની વાત થઈ. ધણુઓને એવી ખપ્પર પણ નહીં હોય કે સમળી આકાશમાં ખૂબ ઉંચે જાડે છે, છતાં પોતાને ખપતી વસ્તુ એ જોઈ શકે છે. એ ઉપરથી સ્થૂલ ચર્મચક્ષુથી પણ અનેક ઝીણી વસ્તુઓ દેખી શકાય છે. મધમાખની આંખોને ધણુઓએ વિચાર પણ નહીં કર્યો હોય. અતીંદ્રિય વસ્તુઓનું જ્ઞાન જ્યારે મનુષ્યમાં જાગે છે ત્યારે તે અનેક વસ્તુઓ જાણી અને જોઈ શકે છે. આત્માની અનંતી શક્તિનો પરિચય અનાયાસે થઈ જાય છે. આ જગતમાં અનેક મહાત્મા સંતપુરુષો થઈ ગયા. તેઓ દૃષ્ટા અને જ્ઞાની હતા તેથી જ તેઓ સામાન્ય માણસ કરતાં વધારે જાણી અને જોઈ શકતા હતા.

જેઓ કેવળ સામાન્ય ઇંદ્રિયોને ગમ્ય એવી વસ્તુઓ પર જ આધાર રાખી દરેક વસ્તુનો વિચાર કરે છે, તેઓના જાણુવામાં જ્યારે ઇંદ્રિયગોચર ન થઈ શકે એવી ઘટનાઓ સામે થયેલી જુએ છે ત્યારે તેઓ વિચારમાં પડી જાય છે અને આમ બને જ કેમ એનો વિચાર કરે છે. તેઓ આત્માની શક્તિ અનંતી છે એ વસ્તુ તદ્દન બૂલી જ જાય છે. હેતરપિંડી કરી લોકોને બૂલાવામાં નાખનારા જગતમાં ધણુ જોવામાં આવે છે. તેથી બધી જ ઘટનાઓ એ રીતે થતી હશે એવી કલ્પના કરી મનને સમજાવવાનો તેઓ પ્રયત્ન કરે છે. જ્યારે ગત જન્મની અનુભવજન્ય અને તદ્દન સસ હકીકતો જોવામાં આવે છે અને તેમાં દરેક શંકાનો નિરાસ થયેલો જોવામાં આવે ત્યારે એવા એકાંત યુદ્ધિવાંદીઓ પણ વિચારમાં પડી જાય છે. કોઈ મંત્રના ચમત્કાર, જાપનો મહિમા અને ધ્યાન ધારણાની સિદ્ધિનો પરિચય જોવામાં આવે છે ત્યારે પણ ધણુઓને પોતાની યુદ્ધિથી પણ તેનો ઉકેલ જડી શકતો નથી. ગુરુવાકર્ષણના નિયમો ઉલ્લંઘન કરી જ્યારે જડ વસ્તુઓ હવામાં તરંગિત કરવામાં આવે ત્યારે આપણે આશ્ચર્યમુગ્ધ થઈ જઈએ

છીએ. છાતી અગર ધુટણ ઉપર પુસ્તક બેધું મૂકી જ્યારે તદ્દન અપરિચિત પુસ્તક વાંચવામાં આવે છે અને એકી સાથે અનેક શબ્દસમૂહો ધ્યાનમાં રાખી બોલી જવાય છે ત્યારે દરેક માણસ આશ્ચર્યમાં ગરકાવ થઈ જાય છે.

આવા અશ્ચર્યકારક પ્રયોગો અમોએ પ્રત્યક્ષ જોયા અને અનુભવ્યા છે અને પારખ્યા પણ છે. એવા પ્રયોગોમાં કાંઈ યુક્તિ અગર હેતરપિંડી જેવું જરાએ કાંઈ નથી. એ બધી ઘટના નક્કર સત્ય જ છે એવી અમારી ખાત્રી છે, પણ પ્રયોગો કરનારાઓને કેવું આત્મિક નુકશાન થાય છે તે એઓ જાણતા નથી. એવી ઘટનાઓમાં આત્માના અહંભાવનો ઉપયોગ કરવો છે અને તેથી આત્માની ધણી શક્તિ વેફડી નાખવામાં આવે છે. એ વસ્તુનું એ પ્રયોગો કરનારાઓને જ્ઞાન સરખું પણ હોતું નથી.

અહં અને મમ એનો એ ઉપયોગ છે. એ પછી તમાસો બતાવવા જેવું બની જાય છે અને મહાત્મા સ્થૂલિભદ્ર જેવી અવસ્થા થઈ જાય છે. ચમત્કાર બતાવવા માણસ લલચાય છે અને પરિણામ વિપરીત થાય છે. વાસ્તવિક આત્માને ઉંચે ચઢાવવો હોય તો નાહ અને ન મમનો આશ્રય લેવો એ ઉચિત છે. પણ સાથેસાથે એવી દૃષ્ટિ મળવી અશક્ય છે એમ કહી શકાય નહીં. ચર્મચક્ષુથી જોઈ શકાય છે તેના કરતાં બીજી અદૃશ્ય લાગતી સૃષ્ટિ ધણી વિશાલ છે અને પ્રસંગોપાત એના દર્શન થયા જ કરે છે અને અનેક સંત મહાત્માઓ એકધારે પ્રયત્ન ચાલુ રાખે છે ત્યારે એવી દિવ્ય જ્ઞાનચક્ષુઓ તેઓ મેળવી પણ શકે છે. સર્વ સાધારણ માણસો માટે તે અશક્યપ્રાય છે, તેથી તેવી ચક્ષુઓ હોતી જ નથી એમ શી રીતે કહી શકાય ? જે વસ્તુ પ્રયત્નસાધ્ય હોય તે એકદમ આપણી સામે આવી જીલું રહે એ બને જ શી રીતે ?

ધણુ સાધુ-નામધારક લોકો મોટા મોટા સમારોહો, દોડાદોડ, વરવેડાઓ, ધામધૂમ, સેનારૂપાની શોભા અને ભપકા પાછળ લોકોને દોરી સાચી આત્મિક ભાવનાને રોકી રોગનું મૂળ નહીં તપાસતાં

ઉપરની મહત્ત્વપૂર્ણમાં પોતે ખૂબ ધર્મ કર્યાનું ગૌરવ મેળવવા પ્રયત્ન કરે છે, તેઓ ખરી રીતે ખોટી કીર્તિના ભોગ થઈ આત્મવંચના જ કરે છે, એમ કહેવામાં હરકત નથી. ભપકો કે દોડાદોડની ધમાલ એને ધર્મ કહેવો એ તદ્દન અસંગત છે, એમાં શંકા નથી. હાલના કાળમાં તો ખુદિને આવાહન આપી તે માર્ગે સાચા ધર્મનો પ્રચાર કરવામાં આવે તો જ લોકોના ગળે ધર્મ ઉતારી શકાય તેમ છે, તદ્દન એકાંત અને બાહ્ય શોભામાં લોકોને આકર્ષી શકાય તેવા કાળ રહ્યો નથી. જુઓ, અમારા ધર્મમાં કેવી શોભા, કેવો ચળકાટ, કેવા મોનારપાના આભૂષણો, કેવા વસ્ત્રોડા અને કેવી ધામધુમ છે. અને તેને લીધે અમારો ધર્મ સાચો છે એવું કહી લોકોને ધર્મ તરફ આકર્ષવાના દહાડા વહી ગયા છે, એ ભૂલવું નહીં જોઈએ.

ચર્મચલુથી નહીં પણ જ્યારે આપણે દેશ-કાળને અનુસરી જ્ઞાનચક્ષુનો ઉપયોગ કરીશું ત્યારે જ આપણે આપણો ધર્મ કેવી રીતે શ્રેષ્ઠ છે તે લોકોને સમજાવી શકીશું. આપણે જાતીયતા, અસ્પૃશ્યતા જેવા અનિષ્ટોને વળગી રહી ધર્મનો પ્રચાર કરવાની વાતો હાંક્યે જઈશું તેમજ સાથે સાથે કેવળ ભપકો અને દોડાદોડ લોકોને ખતાવતા રહીશું ત્યાં સુધી લોકો એક કુતુહલ અને નાટ્યની દૃષ્ટિથી જ આપણી તરફ અને આપણા ધર્મ તરફ જોતા રહેશે એમાં શંકા નથી. આગળ વધીને એમ પ્રત્યક્ષ અનુભવસિદ્ધ વાત એમ પણ કહી શકાય છે કે, વાણીયાઓની પાસે ખૂબ દ્રવ્ય છે. એમની પાસે માલમિત્રકત અખૂટ ભરેલી છે તેથી જ તેઓ આવો ઉડાઉ ખરચ કરી શકે છે. આપણી અણુઆવડતો એ નમૂનો છે એવી દૃષ્ટિથી લોકો આપણને જોળખાવે છે.

મધ્યમ વર્ગ ભૂએ મરે, અસંખ્ય મંદિરોમાં પૂજા પણ કરવા કોઈ જાણ નહીં, જૈન ધર્મ પાળવા ઉત્સુક એવા ઘણા ભાઈ બહેનોને જરાએ સહાય કરવાની ખુદ્દિ જગે નહીં, ઘણા જ્ઞાતી લેખકોના ગ્રંથ પ્રકાશન માટે મદદ અપાય નહીં, ઘણા પ્રાચીન મંદિરો ખંડી-યરોમાં ફેરવાઈ જાય એવી હાલતમાં આપણે ભય:

અને દોડાદોડમાં લાખો રૂપિયાનું પાણી કરતા રહી ખૂબ ધર્મ કર્યાના બહુગા ફૂંકવા કરીએ એ આપણી વિચારની પામરતાનું આશ્ચર્યકારક દર્શન જોઈ અમારા ધર્મધુરંધરો માટે કેવો વિચાર લોકો કરતા હશે એનો વિચાર જરા એકાંતમાં મન સાથે થાય તો કેવું સારું ?

આપણે ફક્ત ચર્મચલુ ઉઘાડી રાખી જ્ઞાનચક્ષુ મીચી લીધી છે એમાં શંકા નથી તેથી જ આવા અસંગત અને વિપરીત દર્શનો આપણને જોવા પડે છે.

શાસ્ત્રકારો પોકારી પોકારી કહે છે કે, કોઈ પણ કાર્યમાં વિવેકને અગ્રમાન આપવું જોઈએ. આપણે તો બસ એ વિવેકને તદ્દન ભૂલી ગયા છીએ. અને તેની જગ્યાએ આપણા મનની ધૂનમાં ખેસે એવા જ કાર્યો અને ધર્મના નામે જુદા જ કામ હાથ ધરી રહ્યા છીએ એમાં શંકા નથી. ભપકો જોઈ કોઈ વાહવાહ પોકારે, જયજયકાર ઉચરે તેથી ડુલાવાની ખેડી ઘેલછા આપણામાં પેસી ગએલી છે, તેથી જ આપણે અવળે માર્ગે ધનનો ઉપયોગ કરીએ છીએ. એ લાલચ આપણને અવળે માર્ગે દોરી રહી છે, એવું આપણને ભાન સરખું પણ રહ્યું નથી એમ સ્પષ્ટ જણાય છે. આપણા ભકતોને ચાર ભીતોની હદમાં ગમે તેમ સમજાવી આવું ધર્મનું સ્વરૂપ હોય એમ કહીએ અને જીજ્ઞાસુઓ અને આત્મસંતુષ્ટતા મેળવીએ તેથી તે કાર્ય યોગ્ય છે એમ સિદ્ધ થઈ જતું નથી.

પોતાની આંખો મીચી પોતાનું એક સંકુચિત જગત કલ્પી એમાં જ કૃતકૃત્યતા માની પોતાને ધન્ય માની લાઇએ એવી આપણી સ્થિતિ થઈ છે. જગત ફેરવું વિશાલ છે એ જોવા આપણે તૈયાર જ નથી. ધર્મક્ષેત્રમાં કેવા કેવા વિચારપ્રવાહો કામ કરી રહ્યા છે તેનો વિચાર નહીં કરતા ‘ધર્મ ધર્મ’ કરતા રહી ભપકાબાજી કરતા રહીશું તે જગતના જ્ઞાનક્ષેત્રમાં આપણી કિંમત શી ? સાચું સ્વરૂપ ખતાવવા માટે તો દૃષ્ટિ વિશાલ કરવી પડશે. ચર્મચલુ જરા બંધ કરી, આત્મસંશોધન કરી, જ્ઞાનચક્ષુ ઉઘાડી દરેક પગલું ભરવું પડશે. બધાઓને અને તેમાં પણ જે ધર્મધુરંધરો ધારણ કરી બેઠા છે તેમની જ્ઞાનચક્ષુ ખુલે એ જ સદિશ્ચા !

પાંચમી અન્યત્વ ભાવના

મહારુ' કોઈ નથી અને હું કોઈનો નથી

લેખક-મુનિરાજ શ્રી લક્ષ્મીસાગરજી મહારાજ

ભૂતકાળમાં દરેક જન્મમાં ધણા જીવોની સાથે સંબંધ બાંધ્યો. જ્ઞાનદૃષ્ટિએ જોતાં આ દુનિયામાં એવો કોઈ જીવાત્મા નથી કે જેની સાથે માયાપ, પુત્ર, સ્ત્રી તરફિનો સંબંધ જોડો ન હોય. આટલા બધા સંબંધો જોડ્યા, છતાં પણ આ વખતે કોઈ પૂર્વનો સંબંધી સહચારી થતો નથી, તો પછી આ વખતના સંબંધીઓ પાછળના વખતમાં સહચારી થશે તેની શી ખાત્રી છે? કોઈ જ નહિ, તો પછી શા માટે મમતા રાખે છે, છોડી દે મમતાને. અને મનમાં નિશ્ચય કર કે મહારો કોઈ છે નહિ અને હું પણ કોઈનો છું નહિ.

વિવેચન-સમગ્રહાંગસૂત્રમાં કહ્યું છે કે -

ન સા જાહ ન સા જોણી, ન તં કુલં ન તં ઠાળં ।
ન જાયા ન મુયા જત્થ, સવ્વે જીવા અણંતસો ॥

અર્થાત્, એકંદ્રિય એકંદ્રિય તેજંદ્રિય ચક્રિંદ્રિય અને પચેંદ્રિય એ પાંચ જાતિઓમાં એવી કોઈ જાતિ નથી કે જેમાં એકેક જીવ અનંતીવાર ઉત્પન્ન થઈ મરણ પામ્યો ન હોય. યોનિ-જીવનનાં ઉત્પત્તિસ્થાન એકંદર ચે.રાશી લાખ છે. તેમાંની એક યોનિ પણ એવી નથી કે જ્યાં અનંતીવાર ઉપજવાતું ન બન્યું હોય. એકંદરે એક કરોડ સાડીસતાણું લાખ કુલ કોટિ છે. તેમનું કોઈ પણ કુલ જન્મ-મરણ વિનાતું રહ્યું નથી તેમજ આ લોકમાં એવું કોઈ સ્થાન નથી, કોઈ આકાશપ્રદેશ નથી કે જ્યાં દરેક જીવે અનંતીવાર જન્મ અને મરણ કર્યાં ન હોય. જ્યાં જ્યાં આ જીવ

જન્મ પામ્યો ત્યાં ત્યાં અનેક સંબંધીઓની સાથે સંબંધો બાંધ્યાં છે. કોઈ સ્થાને માયાપ બાધ ભગિની પુત્ર પુત્રી સ્ત્રી સાસુ સસરા એવાં એવાં અનેક સગપણો બાંધ્યાં. રાત્રકાર કહે છે કે દુનિયામાંના સ્વળા જીવો સાથે દરેક જીવે અનંત.નંત સંબંધો બાંધ્યા છે. કોઈ પણ જીવ એવો નથી રહ્યો કે જેની સાથે કાંઈ ને કાંઈ સંબંધ બાંધ્યો ન હોય. આ બધા સંબંધો જે કાયમનાં હોય તો એકેક જીવને સંબંધીઓની એટલી સહાય મળે કે તેને કોઈ જાતની તંગી ભોગવવી જ પડે નહિ, પણ તે સંબંધ કાયમનો બંધાતો નથી કિન્તુ ક્ષણિક સંબંધ છે. શ્રી આનંદ-ધનજી રૂપભદ્રેવની-રત્નિ કરતાં કહે છે કે-

પ્રીતસગાઢ રે જગમાં સહુ કહી રે.

પ્રીતસગાઢ ન કોય.

પ્રીતસગાઢ તે નિરુપાધિક હી રે

સોપાધિક ધન ખોય-

ઋષભ ગિરેશ્વર પ્રીતમ માહરો રે.

અર્થાત્-જગતમાં સર્વ જીવોની સાથે પ્રીત-સગ-પણ બાંધ્યું પણ અંતે કોઈ સચું થયું નહિ. કાયમની પ્રીતિ ક્યાંય પણ જોવામાં આવી નહિ. તેનું કારણ એટલું જ કે જગત જનોની સાથે જે કાંઈ સંબંધ બાંધવામાં આવે છે તે કંઈ ને કંઈ રવાર્ય માટે. મા-બાપ અને પુત્રનો સંબંધ જન્મથી કુદરતી બંધાય છે એ ખરું, પણ મામાપના મનમાં એક જાતની આશા

૭૩

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

રહે છે કે આ છોકરો મ્હેટો થશે એટલે અમારું ધડપણ પાળશે અને અમારું નામ રાખશે. આવી આશાની ઉપાધિથી માખાપનો પ્રેમ છોકરા ઉપર રહે છે. કોઈ પણ કારણથી જો તે આશા બીડી જાય તો પ્રેમ પણ બીડી જાય. એવી જ રીતે દુનિયાના સંબંધીઓના સંબંધમાં-પ્રેમમાં કંઈ ને કંઈ ઉપાધિ-સ્વાર્થ રહે છે. તેથી તે પ્રેમ ઉપાધિના અસ્તિત્વ સુધી ટકે છે, પછી છુટ થાય છે. ખરો પ્રેમ તે નિરુપાધિક-નિ સ્વાર્થી પ્રેમ છે. તેવો પ્રેમ માત્ર સ્વસ્વરૂપની સાથે જ બંધાય છે. અને તે જ ખરો પ્રેમ છે પણ તે પ્રેમનો પ્રવાહ થય છે. અંતરમાંથી પ્રગટે છે. બહારથી તેની આવક નથી. બહારના સંબંધીઓનો પ્રેમ ઉપરકલું તેમ સોપાધિક અને સ્વલ્પકાળસ્થાયી છે. તે બીનાતું સ્પષ્ટીકરણ કરતાં સંયોગ ષષ સ્વગવૃક્ષવત્ એ વાક્યથી ઝાડ ઉપર પક્ષીઓના સમાગમનું દષ્ટાંત આપ્યું છે. સાંજે જુદી જુદી દિશાએથી પક્ષીઓ આવી ઝાડ ઉપર

બેસે છે. રાત્રી પસાર કરી સવાર થતાં સૌ જુદાં પડી જાય છે. દિવસે પોતપોતાનો ખોરાક મેળવવામાં મથા-ગૂંચ અને ઋષ્ટ રાત્રિએ સંબંધીઓના સમાગમનું ભાન બૂલી જાય છે તેવી જ રીતે એક કુળરૂપ વૃક્ષને આશ્રયે જુદી જુદી યોનિમાંથી આવેલા જીવોનો સમાગમ થાય છે. જીવનરૂપ શાખાને આશરે તેમની સ્થિતિ થાય છે. આયુષ્યરૂપી રાત્રિ પૂરી થતાં સૌ જુદાં પડી જાય છે. મરણનો પડદો પડતાં સર્વસંબંધીઓનો સંબંધ છુટાઈ જાય છે. બીજા જન્મમાં પૂર્વનાં સગાંઓ પૈકી કોઈ કોઈને ઓળખતું નથી. તેથી કમળ પૂર્વનાં સગાંઓ દુશ્મન થાય છે અને પૂર્વનાં દુશ્મન આ ભવનાં સગાં બને છે. જન્મપરંપરામાં જ્ઞાનીઓએ કાપેલ છે કે, “મ્હારું કોઈ નથી અને હું કોઈનો નથી.” જો આ વાક્યનો ભાવાર્થ સમજી જાય ને અંતરમાં ઉતારે તો આત્મા જલ્દી ભવસમુદ્ર તરી જાય.

काकस्य गात्रं यदि कांचनस्य माणिक्यरत्नं यदि चंचुदेशे ।

एकैकपक्षे ग्रथितं मणीनां तथापि काको न तु राजहंसः ॥

મંઠાકુંતા

આખે અંગે કનક સરખો ઓપ રૂંડો ચડાવો,
મોતી પત્તા મનહરમણી આંચમાંડે જડાવો;
પાંખે પાંખે અમુલ નિલમો ને મઠાવો જ હીરા,
તોયે થાયે કદિક પણ થું કાગ તે હંસ વીરા ?

સોળ રોગ સંબંધી આગમિક ઉલ્લેખો

શ્રી હીરાલાલ ર કાપડિયા M. A.

જેન આગમોમાં જ્ઞાતજ્ઞાતા વિષયોનું નિરૂપણ જોવાય છે. એમાં કેવળ ધાર્મિક બાબતો વિષે માહિતી ન આપતાં પ્રસંગવશાત્ અન્ય બાબતો-સાંસારિક બાબતો પણ આલેખાઈ છે. આ પરિસ્થિતિમાં કોઈ કોઈ આગમમાં રોગો અને એની સોળની સંખ્યા વિષે ઉલ્લેખ જોવાય છે. ઘ. ત. નાયાધમ્મકહા- (સુ. ૧, અ. ૧૩, સુ. ૯૪)માં નંદને એકી સાથે સોળ રોગ થયાની વિગત નીચે મુજબ આપાઈ છે :—

“તથા જં તસ્સ નન્દસ્સ મણિયારસેટ્ઠિસ્સ અન્નયા કયાઈ સરીરગ્ગસિ સોલસ રોગાયઙ્કા પાઠ્ઠમ્ભૂયા, તં જહા—

“સાસે કાસે જરે દાહે કુચ્છિસૂલે ભગન્દરે ।
અરિસા અજીરણ વિટ્ટીમુદ્ધસૂલે અગારણ ।
અચ્છિવેયણા કણ્ણવેયણા કણ્ણ વડકરે કોઢે ।”

અનગાર શૈલકને અંગે સુ. ૫૭માં રોગાધિક, કંડુય, હાહ અને પિત્તજ્વર શબ્દો વપરાયા છે. નાં ૧૦ ધો ઉપર અભયદેવસૂત્રિએ વિ. સં. ૧૧૨૦માં વિવૃત્તિ રચી એમાં ઉપર્યુક્ત શબ્દોને અંગે નીચે મુજબ સ્પષ્ટીકરણ છે :—

“રોગધ્વાસૌ આતઙ્કશ્ચ—કુચ્છજીવિતકારીતિ સમાસઃ, કણ્ણઃ—કણ્ણતિ; દાહઃ પ્રતીતઃ, તત્પ્રધાનેન પિત્તજ્વરેણ ”

સુ. ૯૪નું સ્પષ્ટીકરણ નીચે પ્રમાણે આ વિવૃત્તિ- (પત્ર ૧૮૩અ)માં આપાયું છે :—

“સાસેત્યાદિ શ્લોકઃ પ્રતીતાર્થઃ, નવરં ‘અજીરણે’તિ આહારપરિણતિઃ; ‘વિટ્ટીમુદ્ધસૂલે’-તિ દદિશૂલં-નેત્રશૂલં, મૂર્દશૂલં-મસ્તકશૂલમ્; ‘અકારણ’તિ ભક્તદ્વેષઃ; અચ્છિવેયણેત્યાદિ શ્લોકાતિરિક્તમ્; ‘કણ્ણ’તિ સ્વર્જનું; ‘વડકરે’તિ વકોદરં જલોદરમિત્યર્થઃ ।”

ઉવાસગદસા(અ. ૪)માં એક દેવ સુરાદેવ નામના શ્રાવકને દમ ભીડાવતાં કહે છે કે હું તારા શરીરમાં એક સામટા સોળ રોગ દાખલ કરીશ. આ પ્રસંગને લગતો રોગ સંબંધી ઉલ્લેખ નીચે પ્રમાણે છે :—

“સાસે કાસે જાવ કોઢે ”

આ સંબંધમાં અભયદેવસૂત્રિકૃત બ્યાખ્યા (પત્ર ૧૩૮ આ) નીચે મુજબ છે :—

“સાસે કાસે જરે દાહે કુચ્છિસૂલે ભગન્દરે ।
અરિસાઽજીરણ વિટ્ટીમુદ્ધસૂલે અકારણ ॥
અચ્છિવેયણા કણ્ણવેયણા કણ્ણ વડકરે કોઢે ।
અકારકઃ—અરોચકઃ ।”

વિવાગસુત્ર(સુ. ૧, અ. ૧, સુ. ૫)માં રાષ્ટ્રકૂટ, ઈક્ષાકને સોળ રોગ થયાનો નીચે મુજબ ઉલ્લેખ છે :—

“તતે જં તસ્સ ક્કાઈયસ્સ રઢ્ઢકૂઢસ્સ

૧. આ ભાવનગરની ‘જૈન આત્માનંદ સમા’ તરફથી વિ. સં. ૧૯૬૭માં પ્રકાશિત આવૃત્તિનો પત્રાંક છે.

૭૪

શ્રી આદિમાનંદ પ્રકાશ

અન્યા કયાઈ સરીરગંસિ જમગસમગમેવ સોલસ
રોગાયઢ્ઢા પાઝબૂયા, તં જહા—

સાસે કાસે જરે વાહે કુચ્છિસૂલે ભગન્દરે ।

અરિસા અજીરણ દિટ્ટીમુદ્ધસૂલે અકારણ ॥

અચ્છિવેયણા કણવેયણા કણ્ઢુ ઉદરે કોહે ॥

આને અંગેની અભયદેવસરિકૃત વૃત્તિ (૫૩ ૪૦
આ)માં નીચે પ્રમાણે વિવરણ છે —

“ ‘ રોગાયઢ્ઢા : ’ ત્તિ રોગા:—વ્યાધયસ્ત
પવાતઢ્ઢા:—કષ્ટજીવિતકારિણ: । ‘ સાસે ’ ઇત્યાદિ
શ્લોક: । જોણિસૂલે ત્તિ અપપાઢ:; ‘ કુચ્છિસૂલે ’
ઇત્યસ્યાન્યત્ર દર્શનાત્ । ‘ ભગન્દરે ’ ત્તિ ભગ-
ન્દર: । ‘ અકારણ ’ ત્તિ અરોચક: । ‘ અચ્છિ-
વેયણા ’ ઇત્યાદિ શ્લોકાતિરિક્તમ્ । ‘ ઉદરે ’ ત્તિ
જલોદરમ્ । ”

આ પ્રમાણેના ઉલ્લેખો ઉપરથી નીચે મુજબની
બાબતો તારવી શકાય છે :—

(૧) જૈન આગમો પૈકી નાં ૫૦, ઉં ૬૦
અને વિં ૫૦ એ ત્રણ આગમોમાં સોળ રોગનાં
નામ ગણવાયાં છે.

(૨) સોળ રોગમાંથી ૧૧ રોગનો નિર્દેશ પદમાં
‘ અનુદુપ્ ’ માં કરાયો છે.

(૩) સોળ રોગનાં નામ પ્રાકૃતમાં અપાયાં છે.
એ નામો હું એના સંસ્કૃત સમીકરણ તેમજ ગુજરાતી
અને અંગ્રેજી અર્થ સહિત નીચે પ્રમાણે સૂચવું છું :—

સાસ (શ્વાસ) = શ્વાસને લગતો રોગ = asthma.

કાસ (કાશ) = ખાંસી = cough.

જર (જ્વર) = જ્વર યાને તાવ = fever.

વાહ (વાહ) = ઠાક યાને બળતરા = burning
sensation.

કુચ્છિસૂલ (કુચ્છિશૂલ) = પેટમાં શૂલ = pain
in the abdomen = colic.

* ભગન્દર (ભગન્દર) = ભગન્દર = fistula in ano.
અરિસ (અર્શસ) = અર્શ યાને હરસ કિવા
મસા = piles.

અજીરણ (અજીર્ણ) = અજીર્ણ = indigestion.

દિટ્ટિસૂલ (દિટ્ટિશૂલ) = નેત્રમાં શૂલ = pain in
eyes.

મુદ્ધસૂલ (મૂર્ધશૂલ) = મસ્તકમાં શૂલ = head-
ache.

* અકારણ (અકારક) = અરુચિ યાને ભેજનની
અનિચ્છા = loss of appetite.

અચ્છિવેયણા (અક્ષિવેદના) = નેત્રમાં વેદના =
sore-eye (?)

કણવેયણા (કર્ણવેદના) = ઝાનમાં વેદના =
pain in ears.

^૧ કણ્ઢુ (^૨ કણ્ઢુ) = ખુબલી = itching.

^૩ દડકર (દકોદર) = જલોદર = dropsy.

કોઢ (કુષ્ઠ) = કોઢ = leprosy.

(૪) ‘ કુચ્છિસૂલે ’ ને બદલે જોણિસૂલે એવો પાઠ
છે, પણ તે અપપાઠ—અશુદ્ધ પાઠ છે.

ઉત્તરજાલચલુ (અ. ૨૦) ના ૧૮મા પદમાં
અચ્છિવેયણા અને ઠાક એ બે રોગનો ઉલ્લેખ છે.

માનવગંસરિકૃત નર્મિજીણુસંશ્વવના બીજા પદમાં
‘ કુદ્ધ ’ ને મહારોગ કહ્યો છે અને એના અંતિમ (૨૪મા)

* આને બદલે મગન્દક શબ્દ પણ લેવાય છે.

+ આને બદલે અગરજ શબ્દ પણ વપરાય છે.

૧-૨ આને બદલે કણ્ઢુ શબ્દ પણ વપરાય છે.

૩ ‘ ઉદર ’ એવો પણ પાઠ છે. એનો અર્થ
‘ જલોદર ’ છે.

૪ આનો ઉલ્લેખ ઉત્તરજા (અ. ૨૦) ના ૨૦મા
પદમાં પણ છે.

સોળ રોગ સંખ્યા આત્મિક ઉલ્લેખો

૭૫

પદમાં વ્યાધિની સંખ્યા ૧૮ની દર્શાવાઈ છે. ઉપર્યુક્ત માનતુંગસ્ત્રિએ લક્ષ્મીમસ્તોત્રના ૪૧મા પદમાં 'જલોદર'નો ઉલ્લેખ કર્યો છે.

વર્ણક-સમુચ્ચયના નામથી પ્રકાશિત પુસ્તક- (ભા. ૧)માં રોગોની ત્રણ યાદી જોવાય છે, તેમાં ૭૧મા પૃષ્ઠની યાદી આત્મિક ઉલ્લેખનું સ્મરણ કરાવતી હોઈ એ હું સૌથી પ્રથમ નોંધું છું :—

“કંઠ, કમલ, કાસ, સ્વાસ, જ્વર, ભગં-
દર, જલોદર, ગુક્તિશૂલ, કુક્ષિશૂલ, દષ્ટિશૂલ, શિરઃશૂલ,
કર્ણશૂલ, દંતવેદના, અજીર્ણ, અરેચક, કુષ્ઠ(૪)
રોગ પ્રમુખ રોગા: ”

૫. ૩૬માંની યાદી આથી લાંબી છે, અને એ જાતજાતના વાત અને કાદનાં નામ પૂરાં પાડે છે. એ યાદી નીચે સુજ્ય છે :—

“અથ રોગા:—કાસ, સ્વાસ, જ્વર, ભગંદર,
શુભ્રવાત, ગલ્લવાત, રક્તવાત, ભરમવાત, ઉષ્ણવાત,
અગ્નિવાત, લોહવાત, લૂતિવાત, હર્ષાવાત, આમવાત,
શેઠવાત, વિગંઠાવાત, ક્ષવાત, શાકિનીવાત, રક્તપિત્ત,

* આ ૧૦૮ નામ કેટલે જૈન કૃતિમાં હોય એમ જાણવામાં નથી.

અમ્લપિત્ત, રાજિકાપિત્ત, કૃમિકુષ્ઠ, સ્વેતકુષ્ઠ, કૃષ્ણકુષ્ઠ,
ખમ્બકુષ્ઠ, મહેદર, જલોદર, કઠોદર, વાતોદર, ભગંદર,
અતિસાર, મૂત્રકૃચ્છ્ર, ઉદરશૂલ, હૃદયશૂલ, સંઘશૂલ,
પૃષ્ઠશૂલ, શિરઃશૂલ, શ્ચિરોદર, નેત્રોદર, કર્ણુરોગ,
દશનરોગ, ઉષ્ઠરોગ, કપોલરોગ, જિહ્વારોગ, કંઠરોગ,
પ્રમેહરોગ, ગ્રંથિરોગ, અરેચક, ક્ષયરોગ **एवंविध-
રોગા: ”**

૧૩૨મા પૃષ્ઠમાં રોગો નીચે પ્રમાણે ગણાવાયા છે —

૧૨ જ્વર, ૧૩ સંનિપાત, ૧૮ પ્રમેહ, ૫૦૦૦
આમવાત, ૮૪ વાયુ, ૩૬ મહાવાયુદોષ, ૪૫ આધા-
વિકાર, ૧૦૮ ક્રોડિ, ૫ શુદ્ધમક્ષયન, ૨૦ શ્લેષ્મા, ૮
ઉદર, ૧૦ વ્યાધિ, ૧૦૦ સર્ધમઉ મૃત્યુ, ૭૬ ચક્ષુરોગ,
કાસ, સ્વાસ, હારિષ, અતિસાર, ગુ, ગૂખડ,
દેહરોગા ”

આ ત્રણ યાદીઓ પૈકી પહેલી એ આશ્ચર્ય
વિક્રમની સોળમી સદી જટલી તો પ્રાચીન છે, બ્યારે
છેલ્લી યાદી વિ. સં. ૧૬૭૫માં લખાયેલી સલા-
શુંગારની હાથપોથીમાંથી ઉદ્ધૃત કરાયેલી છે, પહેલી
એ યાદી 'વિવિધ વર્ણક' તરીકે નિર્દેશાયેલી કૃતિ-
માંની છે. એ કૃતિ તેમ જ સમાશુંગાર પણ જૈન-
રચના છે, એમ એમાં આવતા જૈન દર્શનને માન્ય
ઉલ્લેખો જોતાં જણાય છે.

दर्शनाद्दहरते चित्तं स्पर्शनाद्दधरते धन ।
संगमाद्दधरते सत्त्वं नारी प्रत्यक्षराक्षसी ॥

(વસંતતિલકા)

મોહીત થાય ક્ષણમાં મન જોઈ નારી,
સ્પર્શે અપાય ધનને થઇને ભીખારી;
સંગે થવાય બલહોન જુઓ વિચારી,
પ્રત્યક્ષ છે સળલ રાક્ષસીરૂપ નારી.

૭૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

સ્વીકાર

૧-૨-૩-૪. શ્રી નમસ્કાર મહામંત્ર દ્વાત્રિશિકા, શુભ નામસ્મરણ સ્તોત્ર, તીર્થવંદના પંચાશિકા અને શ્રી જિનકલ્યાણક સ્તુતિ ચતુર્વિંશતિકા-ચરિતા પંન્યાસ શ્રી સુશીલવિજયજી ગણિવર્ષ, પ્રકાશક-શ્રી જ્ઞાનોપાસક સમિતિ-બોટાદ. પ્રાપ્તિસ્થાન-શા બાલુભાઈ રૂગનાથ, અંબાજીનો વડ, ભાવનગર. મૂલ્ય : દરેક પુસ્તિકાના બે-બે આના.

દરેક પુસ્તિકાઓ લાલ શાહીમાં સુંદર રીતે છાપવામાં આવી છે. પૂજ્ય પંન્યાસજી મહારાજશ્રીનો આ દિશાનો પ્રયાસ સૌ કોઈની પ્રશંસા માગી લે તેવો છે, કારણ કે બાળજીવોને સમજાવવાની અને સાથોસાથ કંઠાત્ર પણ થઈ શકે તેવી પદ્ધતિઓ કરવાની રૂઢી સુગમ અને સરસ છે.

પ્રથમ પુસ્તિકામાં નવકારમહામંત્રનું સ્વરૂપ અને તેનું માહાત્મ્ય દર્શાવી, નવકારમહામંત્રનો ગરબો, છંદ વિગેરે આપી પુસ્તિકાના ઉપયોગિતામાં વધારો કર્યો છે.

પ્રાતઃકાળમાં જે જે મહાપુરુષો અને મહાસતીઓનું આપણે રાત્રિપ્રતિક્રમણ કરતાં શ્રી ભરહંસરત્નો સન્નિધિમાં સ્મરણ કરીએ છીએ તે જ શૈલીએ કાવ્યમય વર્ણન આ પુસ્તિકામાં કરવામાં આવ્યું છે. ઉપરાંત સોળ સતીનું અષ્ટક પણ આપવામાં આવેલ છે.

“ સકલતીર્થ ”ને આધારે તે જ શૈલીથી આ ત્રીજી પુસ્તિકા પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવી છે. પચાસ કડીનું આ કાવ્ય ભાવવાડી અને હૃદયંગમ છે. ઉપરાંત સૂત્ર આરાધના, ખમતખામણાં, અને પ્રાંતે ઉચ્ચ ભાવના આપવામાં આવી છે.

શ્રી જિનકલ્યાણક સ્તુતિ ચતુર્વિંશતિકા નામની આ ચોથી ટેકટમાં પૂજ્ય પંન્યાસશ્રી મહારાજશ્રીએ, ચોવીશે તીર્થ કર પરમાત્માઓના કલ્યાણકોને સરસ રીતે ગુંથી લીધાં છે અને બાળકો હોશે હોશે ગાઈ શકે અને સ્તુતિ કરી શકે તેવી પદ્ધતિ અપનાવી છે. છેલ્લે ચોવીશે ભગવંતોના પાંચે કલ્યાણકોની તિથિઓનો કોઠો આપી સૌ કોઈને માટે ઉપયોગી પુસ્તિકા બનાવી છે. એકંદરે પૂજ્યશ્રીનો આ પ્રયાસ આવકારપાત્ર અને આદરણીય છે.

૫. મહામંત્રની આરાધના—સંકલનાકાર પરમપૂજ્ય મુનિરાજશ્રી અભયસાગરજી મહારાજ. પ્રકાશક-શ્રી જૈન સ્વે. સંઘની પેઢી, ઈંદોર. કાઉન સોળ પેજ સાઈઝ. પૃષ્ઠ આશરે ૭૫. ફિરંગી આકર્ષક છાપકામ. મૂલ્ય-બાર આના. પ્રાપ્તિસ્થાન-શા બાલુભાઈ રૂગનાથ, અંબાજીનો વડ, ભાવનગર.

મહામંત્ર નવકારના અચિંત્ય પ્રભાવ ને માહાત્મ્યથી કોણ અભણ છે? પૂજ્ય વિદ્વાન મુનિરાજશ્રીએ આ સુંદર પુસ્તિકામાં નવકાર લઘુત્પત્તી શાસ્ત્રીય આરાધના-વિધિ તેમજ મહામંત્રના બપ સંબંધી સંસ્કૃતપૂર્ણ શાસ્ત્રીય તત્ત્વ વિચારણા રજૂ કરી છે. છેલ્લે છેલ્લે પરિશિષ્ટો-મહામંત્રનો મહિમા, ધૂત, પ્રાચીન છંદો, દિશા-આસન વિગેરે વિધિ દર્શાવી સરલ આત્માઓ પણ સમજી શકે તેવી શૈલી અપનાવી પુસ્તકની ઉપયોગિતા વધારી છે. મહાવીરે ઘરમાં રાખી શકાય તેવો મહામંત્ર

નમસ્કારનો સરસ બ્લોકપ્રિન્ટ પણ આ પુસ્તકમાં આપવામાં આવેલ છે. પૂજ્ય મુનિરાજશ્રીનો પ્રયાસ આદરણીય છે અને સૌ કોઈએ આ પુસ્તક અવશ્ય વસાવી લેવા જેવું છે.

૬. શ્રી વીતરાગસ્તવ:—(કીર્તિકલા ટીકા યુક્ત) સંપાદક મુનિરાજ શ્રી કીર્તિચંદ્ર-વિજયજી. પ્રાપ્તિસ્થાન—શા જનકલાલ કાંતિલાલ, પેટલાદ. કાઉન સોળ પેજ. પૃષ્ઠ આશરે ૧૮૦.

કલિકાલ સર્વજ્ઞ ભગવંત શ્રીમદ્ હેમચંદ્રાચાર્યે રચેલા શ્રી વીતરાગ સ્તોત્ર ઉપર પૂજ્ય શ્રી કીર્તિચંદ્રવિજયજી ગણિવર્યે રચેલી ટીકા સહિત આ ગ્રંથ પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવેલ છે. ટીકા વિદ્વતાવાળી છે. અભ્યાસકોને માટે ઉપયોગી છે. સંપાદક મુનિશ્રીનો પ્રયાસ સારો છે.

૭. દ્વિત્રિશિકાવી :—(કીર્તિકલા ટીકા યુક્ત) સંપાદક મુનિરાજ શ્રી સૂર્યોદયવિજયજી કલિકાલસર્વજ્ઞ શ્રીમદ્ હેમચંદ્રાચાર્ય મહારાજે જે બે બત્રીશીઓ રચી છે તે અયોગ વ્યવહેદ અને અન્ય યોગવચ્છેદ્દ્વિત્રિશિકાઓ ઉપર પૂજ્ય શ્રી કીર્તિચંદ્રગણિવર્યે જે વિદ્વતાપૂર્ણ ટીકાઓ રચી છે, તે આમાં પ્રકાશિત કરવામાં આવી છે. બંને બત્રીશીઓ સમજવામાં ગડન છે એટલે વાચકોના હિતાર્થે પૂજ્ય મુનિરાજશ્રીએ પ્રાંતે બંને બત્રીશીઓનો હિંદી અનુવાદ પણ આપ્યો છે. જિજ્ઞાસુઓ અને વિદ્વાનો માટે આ પુસ્તક વસાવી અધ્યયન કરવા જેવું છે. શ્રી હીરાલાલ ર. કાપ હિયાએ સુંદર પ્રસ્તાવના લખી પુસ્તકની શોભા વધારી છે.

સમાચાર-સાર

અમદાવાદ : સં. ૨૦૧૬ મહાવતી ૦))ને શુક્રવારના રોજ શ્રી પ્રેમાભાઈ હોલમાં શ્રી મહેન્દ્ર જૈન પંચાંગ રજતગ્રંથોત્સવ તથા પં. શ્રી વિકાસવિજયજીના સન્માનનો ઉત્સવ ઊજવાયો હતો. શેઠશ્રી ઠસ્તુરભાઈ લાલભાઈએ તે મેળાવણું પ્રમુખસ્થાન સ્વીકાર્યું હતું. જૈન-જૈનેતરોએ સારી સંખ્યામાં હાજરી આપી હતી.

પ્રમુખસ્થાનેથી શેઠશ્રીએ જણાવ્યું હતું કે “આવું સુંદર પંચાંગ તૈયાર કરવાનું કામ મુનિશ્રી ૨૫ વર્ષથી કરતા આવ્યા છે, તે માટે તે ધન્યવાદો પાત્ર છે. જે જૈન સમાજની સેવા અર્થે આ પ્રવૃત્તિ એમણે કરી છે તેમણે એમના આ કાર્યને સાર્થક બનાવવું જોઈએ. મારા જાણુવા પ્રમાણે આખા ભારતમાં જૈન પંચાંગ આ એક જ છે. વિદ્વાનો તો કર્તવ્યયુક્તિથી પોતાનું કામ કર્યું જાય છે પણ સમાજ તેમની કદર કરતો રહે તો વિદ્વાનોને પરિશ્રમ કરવામાં ઉત્તેજન મળે, તેનો ઉત્સાહ વધે.”

ભાવનગર : શ્રી દાદાસાહેબ જિનાલયની બાજુની જગ્યામાં શેઠશ્રી હીરાલાલ અમૃતલાલ પરશોત્તમ તરફથી ‘અમૃત નિવાસ’ અને ‘જગદ નિવાસ’ એમ બે આરોગ્યભુવનનું ખાતમુદત તા. ૨૯-૨-૬૦ના રોજ શ્રી વસંતભાઈએ કયું હતું. આરોગ્યભુવનની આ યોજના માટે શ્રી જૈન સંઘે જમીન આપી છે અને શેઠશ્રી હીરાલાલ અમૃતલાલની આર્થિક સહાયથી શ્રી જૈન સંઘે આ યોજનાનું કામ ઉપાડી લીધું છે.

મુંબઈ : શ્રી જૈન શ્વેતાંબર કોન્ફરન્સનું ૨૧મું અધિવેશન તા. ૨-૩-૪ એપ્રિલના ૧૯૬૦ના રોજ મળશે. તેના પ્રમુખ તરીકે કલકત્તાનિવાસી બાપુ નરેન્દ્રસિંહજી સીંઘીની વરણી થઈ છે. અધિવેશન હુધીયાણા(પંજાબ)માં મળનાર છે.

મરણુ નેધિ-ભાવનગરનિવાસી કપાસી નંદલાલ ખુશાલભાઈ ગત પોષ સુદી ૧૪ ને મંગળવારના રોજ સ્વર્ગવાસી થયેલ છે. તેઓ આપણી સમાના આજીવન સભાસદ હતા. સ્વભાવે માયાળુ અને ધર્મપ્રેમી હતા. તેમના આત્માને પરમાત્મા પરમ શાન્તિ અર્પે તેમ હૃદયીએ છીએ.

R. g. N. B. 131

અંતરના ચમકારા

આત્મારૂપ દીવડામાં સ્વાધ્યાયરૂપ ઘૂત પૂરીને તેને પ્રદાશિત રાખો, જ્ઞાનની એક જ ચીનગારી સમસ્ત અધિકારનો પળવારમાં નાશ કરે છે.

હું તો આત્માની વસંતવાડીમાં વિચરવા, પ્રેમ પુષ્પોની સૌરભા લેવા, અને ચિત્તની પ્રસન્નતાપૂર્વક શાંતિ લેવા નિર્વિકલ્પ અખંડ આનંદ લેવા માંગું છું.

મારા જ્ઞાન સ્વભાવની રંગભૂમિમાં અનેક જોયો નૃત્ય કરી રહ્યા છે અને હું તે બધા દૃષ્ટો દ્રષ્ટાભાવે નીરખી મારા સ્વસ્થાવમાં મગ્ન રહેવો માંગું છું.

કરેલા કર્મો જ લોગવાય છે, તારા કરેલા કર્મોનું તે જ રચેલું નાટક સંસારભૂમિમાં ભજવાઈ રહ્યું છે તેનો તું દ્રષ્ટા બન અને શાંત રસ પ્રાપ્ત કરી નાટક પૂર્ણ કર.

કોઈ પણ જીવાત્માની આશાતના-વિરાધના કરીશ નહિ. એ બધાય નિશ્ચયથી આત્મ ભજવાન છે, ઈશુદ્ધ ચિદાનંદમય, અભેદ પ્રેમમય, નિર્વિકલ્પ શાંતિમય, સદૃજ ચૈતન્યસ્વરૂપ તેમાં શક્તિરૂપે ગિરાજમાત છે.

અમરચંદ માવજી શાહ

પ્રકાશક : ખીમચંદ ચાંપશી શાહ, શ્રી જ્ઞેન આત્માનંદ સભાવતી

મુદ્રક : હરિલાલ દેવચંદ શેઠ : : આનંદ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ : બાવનગર.